

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 78.884 van 23 februari 1999
in de zaak A. 79.363/X-8289.**

In zake : 1. Guido PEETERS,
2. Jan PEETERS,
die woonplaats kiezen bij
Advocaat H. LAMON,
kantoor houdende te 3500 HASSELT,
Leopoldplein 40

tegen :

het Vlaamse Gewest, vertegenwoordigd door de
Vlaamse regering,
dat woonplaats kiest bij
Advocaat C. LEMACHE,
kantoor houdende te 3800 SINT-TRUIDEN,
Tongersesteenweg 60.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE Xe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat Guido PEETERS en Jan PEETERS op 14 juli 1998 hebben ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van het besluit van 4 mei 1998 van de Vlaamse minister van Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening, houdende, eensdeels, inwilliging van het beroep van de gemachtigde ambtenaar tegen de beslissing van 21 augustus 1997 van de bestendige deputatie van de provincieraad van Limburg waarbij het beroep van de heer HOUBEN-THEUNISSEN en de consorten PEETERS tegen het besluit van 14 mei 1997 van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Genk houdende weigering van de vergunning voor het verkavelen van gronden gelegen aan de Gierenstraat te Genk, kadastraal bekend Sectie A, nrs. 459b, 460b, 438h en 438k, werd ingewilligd voor de loten 1, 3 en 4, doch verworpen voor de loten 2, 5, A, B en C, anderdeels, vernietiging van voornoemde beslissing van 21 augustus 1997 van de bestendige deputatie;

Gelet op de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, inzonderheid op de artikelen 17 en 18;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door Adjunct-auditeur P. BARRA;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 18 september 1998 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 21 oktober 1998;

Gehoord het verslag van Staatsraad J. BOVIN;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat H. LAMON, die verschijnt voor verzoekers, en van Advocaat C. LEMACHE, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord Adjunct-auditeur P. BARRA, daartoe gemachtigd bij beslissing van de Auditeur-generaal van 11 december 1997, in zijn eensluidend advies;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten akte of verordening kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden

akte of verordening een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

Overwegende dat luidens artikel 17, § 3, tweede lid, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State de vordering tot schorsing een uiteenzetting van de middelen en de feiten dient te bevatten die volgens de indiener ervan het bevelen van de schorsing rechtvaardigen; dat die verplichting is overgenomen in artikel 8, tweede lid, 5°, van het koninklijk besluit van 5 december 1991 tot bepaling van de rechtspleging in kort geding voor de Raad van State, krachtens welk de vordering tot schorsing een uiteenzetting van de feiten dient te bevatten die kunnen aantonen dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de aangevochten akte of het aangevochten reglement de eiser een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

Overwegende dat uit voormelde bepalingen volgt dat enkel de in de vordering tot schorsing opgenomen uiteenzetting met betrekking tot het moeilijk te herstellen ernstig nadeel bij het onderzoek van de zaak kan worden betrokken, en dat met nadien verstrekte feiten en verklaringen geen rekening kan worden gehouden;

Overwegende dat, wat de tweede door voornoemd artikel 17, § 2, gestelde voorwaarde betreft, verzoekers in essentie aanvoeren dat ingevolge het bestreden weigeringsbesluit het hen "onmogelijk (wordt) gemaakt om de betreffende grond te verkopen als bouwgrond en zo in een bijkomend levensonderhoud te voorzien, waar zij nochtans mochten op rekenen", dat eerste verzoeker 65 jaar oud is en gepensioneerd leraar, dat tweede verzoeker 70 jaar oud is en gepensioneerd zelfstandige, dat zijn echtgenote een zwaar MS-patiënte is en daardoor erg hulpbehoevend is hetgeen aanzienlijke kosten meebrengt, terwijl hij slechts over een

zelfstandigenpensioen beschikt, dat de Gierenstraat "een rustige straat met residentiële bebouwing (is), hetgeen thans op de immobiliënmarkt een fel begeerde omgeving is", maar dat "het geheel niet zeker (is) dat deze waarde nog kan gehandhaafd worden ingeval dient gewacht te worden op een uitspraak in de procedure tot nietigverklaring", dat het bestreden besluit tevens een "ernstig moreel nadeel" veroorzaakt door "de verstoring van hun leefkwaliteit door het wegvallen van een toekomstperspectief en de daaruit voortvloeiende onzekerheid voor de toekomst", hetgeen des te meer voor de tweede verzoeker geldt;

Overwegende dat verzoekers in wezen een financieel nadeel aanvoeren; dat een financieel nadeel in beginsel niet moeilijk te herstellen is; dat verzoekers niet aantonen dat dit in casu wel het geval zou zijn; dat de door hen aangevoerde gegevens niet volstaan om een moeilijk te herstellen ernstig nadeel te kunnen aantonen zoals bedoeld door voormeld artikel 17, § 2; dat de verkoop van de betrokken gronden verzoekers weliswaar bijkomende financiële middelen kan opleveren, maar dat zij in gebreke blijven enig concreet gegeven bij te brengen omtrent hun huidige vermogen en eventuele andere inkomsten dan hun pensioen waarover zij beschikken; dat het de Raad van State op grond van verzoekers beperkte en onvolledige uiteenzetting niet mogelijk is de ernst en de moeilijke herstelbaarheid van het door hen aangevoerde financieel nadeel te beoordelen; dat het nadeel in zoverre niet ernstig is; dat het moreel nadeel samenhangt met het financieel nadeel en er onlosmakelijk mee verbonden is; dat bovendien de eventuele vernietiging van het bestreden besluit een voldoende morele genoegdoening zal verschaffen die opweegt tegen het beweerde bestaande actuele morele nadeel; dat het nadeel aldus evenmin ernstig is;

Overwegende dat niet voldaan is aan de tweede door artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State gestelde voorwaarde; dat die vaststelling volstaat om de vordering tot schorsing af te wijzen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

Artikel 2.

De kosten worden voorbehouden.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op drieëntwintig februari 1900 negenennegentig, door:

de H. J. BOVIN, wnd. kamervoorzitter, staatsraad,
Mevr. A. EYLENBOSCH, toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A. EYLENBOSCH.

J. BOVIN.